

Formativ bedömning i ämnet idrott och hälsa

- hur påverkar den formativa bedömningen
grundskoleelevers prestation i idrott och hälsa?

Herzal Azad

Jon Kättström

GYMNASTIK- OCH IDROTTSHÖGSKOLAN
Självständigt arbete grundnivå 184:2014
Handledare: Fredrik Svanström
Examinator: Jane Meckbach

Sammanfattning

Inledning: *Formativ bedömning* beskrivs av Skolverket som att den kännetecknas av att målet för undervisningen tydliggörs, att man söker information om var eleven befinner sig i förhållande till målet och att återkoppling sedan ges som beskriver hur eleven ska komma vidare mot målet (Skolverket, 2010). Det betyder till skillnad från *summativ bedömning*, där syftet är att ta reda på vad eleven redan lärt sig, och den formativa bedömningen ska vara framåtsträvande och hjälpa eleven att nå så långt som möjligt och hela tiden utvecklas. Formativ bedömning är enligt Skolverket en bedömning som används för att stödja elevens lärande och utveckla lärarens undervisning. Arbetet har använt sig utav ett sociokulturellt perspektiv som utgångspunkt och i analysen av materialet relateras det även till detta perspektiv.

Cooper test är ett test som går ut på att springa så långt som möjligt på tolv minuter (aktivtraning.se/coopertest). Med hjälp av tabeller kan eleverna jämföra sig själva med genomsnittet då det finns olika nivåer beroende på hur tränad man är.

Studiens syfte: Syftet med den här studien är att undersöka om formativ bedömning visar sig i elevernas resultat vid mätning av konditionstest. Följande två forskningsfrågor är i fokus; gör formativ bedömning att resultatet i Coopertestet förbättras? och hur ser lärare och elever på formativ bedömning?

Metod: Undersökningen som gjorts är både kvalitativ och kvantitativ, genom att både använda två tester och jämföra dessa med varandra, samt att intervjua både elever och lärare.

Resultat: Våra resultat från Coopertestet visar att eleverna som fick formativ bedömning fick bättre resultat vid det andra testtillfället. Vidare visar intervjuerna med både lärare och elever att formativ bedömning är positivt. Vissa elever tyckte dock att det kunde bli lite för mycket information att ta till sig, och det kunde bli lite rörigt, men i övrigt var både lärare och elever alltså positiva till denna bedömningsform i kombination med summativ bedömning

Innehållsförteckning

1 Bakgrund	1
1.1 Syfte	2
1.2 Frågeställningar	2
1.3 Forskningsläget	3
2 Teoretiska perspektiv	6
3 Metod	8
3.1 Urval	9
3.2 Upplägg och genomförande	9
3.3 Etiska aspekter	11
4 Resultat	13
4.1 Resultat från testet	13
4.2 Elevintervjuer	15
4.3 Lärarintervjuer	16
4.4 Resultatsammanfattning	18
5 Diskussion	18
5.1 Metodkritik	20
5.2 Slutsatser	21
6. Käll- och litteraturförteckning	22
Bilagor	24

1 Bakgrund

Det finns mycket forskning och många vetenskapliga artiklar om formativ bedömning och det är aktuellt i den nuvarande skoldebatten om elevers lärande och bedömning.

Det har gjort oss intresserade av hur man kan arbeta med formativ bedömning vid tester och prov i skolan på olika sätt och om det skiljer sig åt resultatmässigt beroende på vilken metod man använder sig av, men även hur elever och lärare ser på formativa bedömningar, alltså både ur ett elev- och lärarperspektiv. I Lgr11 under ämnets syfte för idrott och hälsa kan man läsa att:

Undervisningen i ämnet idrott och hälsa ska syfta till att eleverna utvecklar allsidiga rörelseförmågor och intresse för att vara fysiskt aktiva och vistas i naturen. Genom undervisningen ska eleverna få möta många olika slags aktiviteter. Eleverna ska också ges möjlighet att utveckla kunskaper om vad som påverkar den fysiska förmågan och hur man kan påverka sin hälsa genom hela livet (Lgr11, s.51).

Här kan en undervisning om god kondition och dess positiva effekter genom livet komma in. Under tidigare observationer på Vfu-perioderna har vi märkt att flera idrottslärare använder sig utav olika sorters tester som eleverna får prova på, i samband med teorilektioner om kondition. Vi har valt att använda oss av ett Coopertest enbart som ett test för det här arbetet då det ger ett konkret och direkt mätbart resultat. Huruvida Coopertest, beep-test etc. ska användas i skolans vanliga undervisning är något vi inte tar ställning till i detta arbete. Testerna innebär i praktiken att eleverna vid första tillfället springer Coopertest, det vill säga så långt de kan på tolv minuter (aktivtraning.se/coopertest), och vid andra tillfället får de möjlighet att göra om samma test för att se ifall det skett någon förändring.

Dagens betygssystem gör att elever kämpar med att få så höga betyg som möjligt, på högstadiet för att komma in på det gymnasieprogram som de vill och på gymnasiet för att komma in på rätt högskola eller universitet. Under våra VFU-perioder har vi upplevt att det medför att elever ofta är resultatnriktade och vill få en summativ bedömning på vad de gjort och hur de ligger till betygmässigt efter varje moment. Samtidigt vill de även bli bättre i ämnet, men det viktigaste är ofta ett bra betyg. Våra intryck från tidigare Vfu-perioder är att elever både vill veta vad de gjort tidigare, var de ligger för tillfället samt vad de ska göra för

att nå ett högre betyg. Alltså en kombination av summativ bedömning och formativ bedömning.

Feedback från lärare till barn och ungdomar, vilket sker inom formativ bedömning, är en förutsättning för framsteg i lärandet. Därför vill vi undersöka om man även med fördel kan använda sig av mer formativ bedömning inom idrott och hälsa, då vi under våra Vfu-observationer märkt att det inte används i lika hög grad där som i andra ämnen vi kan jämföra med (spanska och engelska, som är våra respektive andra ämnen).

Skolverket skriver i rapporten *Formativ bedömning – Bedömning för lärande* (2010) att när man ska bedöma elevers kunskapsutveckling måste det ske på ett medvetet och pedagogiskt sätt. Bedömningen av eleverna är också nära sammankopplad med undervisningen. När detta fungerar och är väl integrerad i undervisningen ges goda förutsättningar för lärande. (Skolverket, 2011)

Bedömning är något som alla lärare arbetar med varje dag och det är av stor vikt att det genomförs på ett fungerande sätt. Det finns olika typer av bedömningar, de två mest använda delarna av bedömning benämns för *summativ bedömning* och *formativ bedömning*. Den summativa bedömningen har som syfte att läraren får reda på vad eleven lärt sig och summerar det. Den formativa bedömningen ska istället stärka elevens lärande. Bedömningen av elever kan ha flera syften och i de båda ovan beskrivna används i det dagliga skolarbetet. (Skolverket, 2010)

1.1 Syfte

Syftet med studien är att undersöka om formativ bedömning visar sig i elevernas resultat vid mätning av konditionstest.

1.2 Frågeställningar

- Gör formativ bedömning att resultatet i Coopertestet förbättras?
- Hur ser lärare och elever på formativ bedömning?

1.3 Forskningsläget

Det här arbetet har utgått ifrån tidigare vetenskapliga artiklar och litteratur om formativ bedömning samt bygger vidare på hur det ser ut med den formativa bedömningen vid idrottsundervisningen. Den här uppsatsen tar även in mer av ett elev- och lärarperspektiv, genom intervjuerna med eleverna och lärarna, än annan forskning som ofta har fokus enbart på resultatet. I det här arbetet undersöks alltså inte bara resultaten vid testerna, utan vi har även genomfört intervjuer för att ta reda på hur eleverna och lärarna ser på bedömning. Vid sökningar i olika databaser; swepub, diva, jstore för att hitta tidigare relevant forskning i ämnet med orden *formativ bedömning*, *Coopertest* ger det noll träffar. Enbart ordet formativ bedömning ger 27 träffar i Swepub.

Korp (2003) menar att enligt Vygotskij, är det lärarens uppgift att undersöka och identifiera var eleven befinner sig kunskapsmässigt. På så sätt ska läraren veta hur eleven ska utmanas med hjälp och stöd av omgivningen för att kunna nå vidare mål. Utrymmet mellan vad eleven kan göra själv och med hjälp av andra kallar Vygotskij för proximala utvecklingszoner. Ett barn som arbetar på egen hand kan nå en viss kunskap, men med handledning av en vuxen eller andra i sin omgivning kan barnet nå ännu längre. (Korp 2003, s.67)

Detta förhållande tar även Jönsson (2008) upp. Han skriver om olika sätt att ge feedback och menar att återkoppling kan ta sig många olika former och användas för en mängd olika anledningar.

Tunstall och Gipps (1996) skriver i en artikel att formativ bedömning är processen att bedöma, döma eller värdera elevernas arbete eller prestation och använder denna för att forma och förbättra deras kompetens. I klassrummet innebär detta att läraren använder sin bedömning av barnens kunskaper eller förståelse och sedan går tillbaka in i sin undervisning för att avgöra om man behöver återförklara uppgiften eller låta eleverna praktisera mer på det, eller om man kan gå vidare till nästa steg. (Tunstall, & Gipps 1996, s.1) I deras studie, som undersökte lärares återkoppling, visade det sig att det är en skillnad mellan värderande och beskrivande återkoppling. Även Jönsson skriver att vid den värderande återkopplingen är syftet att ge återkoppling som antingen positiv eller negativ, och den feedbacken ges enligt explicita eller implicita normer för socialiseringssyfte. Å andra sidan är beskrivande återkoppling inriktad på prestationen eller förbättringar och relaterade till faktiska resultat.

För att feedback ska stödja lärande, är denna skillnad mellan värderande och beskrivande återkoppling klart viktig, eftersom värderande återkoppling inte har någon effekt på inläring, eller till och med har negativa effekter, medan beskrivande återkoppling tenderar att ge positiva effekter. (Jönsson, 2008, s.47)

När forskning har utförts om feedback, har det visat sig att vissa aspekter av orsak och verkan finns att lära. Det har visats att återkoppling med hjälp av betyg eller att helt enkelt bekräfta korrekta svar har en liten effekt på arbetet och om man frekvent använder sig av en värderande återkoppling för uppförande och prydlighet kan det försämra betydelsen av återkopplingskvaliteten på barnets arbete. (Tunstall, & Gipps 1996, s.1)

Eleverna måste, enligt Jönsson (2008, s.43), vara medvetna om vad som förväntas av dem om de ska kunna ta till sig olika inlärningsstrategier och nå upp till de ställda kraven. De måste också ges tillfälle att i praktiken genomföra självvärderingar och genom upprepade tester, feedback på testresultatet, och studier av flera olika nivåer av elevarbeten eller resultat bör finnas med för att underlätta elevernas lärande. Jönsson (2008, s.48) menar också att feedback ska vara beskrivande och uppgiftsrelaterad för att främja inläring. Man ska inte heller bara ge över feedbacken och säga vad som ska ändras eller förbättras utan eleven måste lära sig att bearbeta feedbacken i interaktion med läraren och lära sig självbedömning.

När man som lärare ger feedback kan man tänka på vissa saker. Hägg och Kuoppa (2009) skriver att återkoppling ska bygga på konkreta observationer och innehålla en subjektiv reaktion. När man ger feedback ska man fokusera på det som man kan se och höra och sen beskriva det man sett. Man ska inte heller ge för mycket feedback samtidigt då det blir ohanterligt för den som tar emot feedbacken. Det är också viktigt att ge feedback med respekt, syftet är att den som får feedbacken ska utvecklas och inte krympa. (Hägg, & Kuoppa, 2009, s.8-49)

Lundahl och Folke-Fichtelius (2010) skriver att när respons fokuserar på eleven som duktig eller svag, genom att ge ett samlat omdöme med poäng, betyg eller rankinglistor, så påverkas elevens självbild. Responsen blir negativ dels då den verkar nedslående på lågpresterande elever som uppfattar det som att de saknar förmåga, dels för att sådan respons även får högpresterande elever att undvika svåra uppgifter där de inte omedelbart ser en väg till framgång. (Lundahl, & Folke-Fichtelius, 2010, s.173)

Hattie och Timperly,(2007) menar att det finns en skillnad i:

Feedback about the task (FT), about the processing of the task (FP), about self-regulation (FR), and about the self as a person (FS) Feedback that mixes FS with FT is less effective than FT by itself (Hattie, & Timperly,2007, s.90)

De menar att feedback om personen är minst effektiv och att feedback om uppgiftsprocessen och självreglering är mest värdefull för att utvecklas på bästa sätt och att feedback om uppgiften är mest effektiv när den senare genomarbetas strategiskt

Vidare att det är en skillnad i effektivitetsgrad beroende på vad det är man ger feedback på. Hattie och Timperly refererar till Butler (1998, s.11) som visade att betyg kan stärka elevens engagemang men att det inte påverkar utförandet och att endast ge beröm inte har någon påverkan på resultatet. Butler (1998) menade också att dessa resultat ifrågasatte hela klassrumskulturen av poäng, betyg, guldstjärnor och tävlingar. Istället borde man koncentrera sig mer på att hjälpa och koncentrera sig på varje enskild elev och dennes mål och förutsättningar, menar Hattie & Timperly (2007). För att använda feedback i bedömningen bör man enligt Hattie och Timperly svara på följande tre frågor: Var ska jag, vad är målet? Hur ska jag ta mig dit?, och Var ska jag sen, vilka saker behöver göras för att förbättras och utvecklas mer? (Hattie & Timperly, 2007, s.90)

Lundahl och Folke-Fichtelius (2010) menar att prov och bedömningar oftast innebär en avstämning. Vad eleven kan och har lärt sig och att det vanligaste sättet för lärare att bedöma detta är att ge ett betyg och att skriva en kommentar. De menar att många lärare tänker att betyget ska ge tydlighet om hur eleven ligger till och att kommentarerna ska vara ett verktyg för elevens lärande. (Lundahl & Folke-Fichtelius, 2010)

Korp (2003) tar upp forskningen bakom kunskapsbedömning. Hennes bok är skriven för lärare som dagligen möter bedömningsituationer. Hon tar bland annat upp vad kunskapsbedömning används till och hur den går till. Även vilka kunskaper som de olika proven och andra bedömningar syftar till att undersöka och vilka konsekvenser valet av bedömningsformer får för lärandet. Hon menar också att om bedömningen ska ses som en integrerad del av undervisningen, måste den inte bara mäta, utan också stimulera det lärande som undervisningen syftar till (Korp 2003). Korp menar också att det är processen framåt och

inte slutmålet som står i fokus vid formativ bedömning. Syftet är att utveckla en bättre förmåga att utvärdera och att utveckla bra lärandestrategier. (Korp 2003)

En ofta använd strategi i kombination med kommentarer, är att läraren, innan uppgiften skall göras, visar tidigare arbeten på olika nivåer, till exempel en elevtext på E-nivå, en på C-nivå och slutligen en på A-nivå. Detta för att eleven ska kunna se vad som är kvalitet i en text och få nya infallsvinklar hur man kan skriva en text. Detta har vi observerat under våra Vfu-perioder, att lärare ofta gör på detta sätt. I idrott och hälsa på ett något annorlunda sätt, här använder man sig mer av muntliga omdömen och muntliga framåtsträvande kommentarer än skriftliga kommentarer.

För att kunna sätta betyg måste man ju göra en summativ bedömning av terminen som gått. Gå igenom alla moment man gjort och ha detta bedömt och kunna visa och berätta för eleven hur man bedömt och varför. Här är det också önskvärt att tala om nästa termin och hur eleven kan jobba för att nå vidare och utvecklas, alltså ge en formativ bedömning som är framåtsyftande. Betygsättning är ett myndighetsuppdrag som lärare måste hantera och som Redelius påpekar kan ”Betyg kan ha stor betydelse för enskilda elevers framtidsutsikter, och elever har få möjligheter att ändra ett fastlagt betyg” (Redelius, 2007, s.219)

Formativ bedömning ligger verkligen i tiden, Skolverket har flera skrifter om det, det finns en mängd föreläsningar man kan se, både på Youtube och andra virala kanaler. Forskningen inom detta är relativt ny och utvecklas hela tiden. Under 2014 kom två licentiatuppsatser av verksamma idrott och hälsa lärare inom området (Sejer, 2014; Tolgfors, 2014). Därför ansåg vi att det vore intressant att göra ett arbete om detta för att se om det även fungerar positivt för oss.

2 Teoretiska perspektiv

Det sociokulturella perspektivet har sin utgångspunkt i den sovjetiske psykologen Vygotskijs teorier och används mycket inom forskning och utbildning i Sverige. Det definieras som att människor hela tiden lär sig i sociala sammanhang med mer fokus på vad man lär sig än om man lär sig något. Det sociokulturella perspektivet tar utgångspunkt i att; utveckling kommer före lärande, lärande och utveckling sker samtidigt och är en sammanfallande process, men lärande och utveckling är inbördes olika processer som hänger samman och inverkar på

varandra. Detta skiljer sig mot tidigare teorier där man ansåg att lärande och utveckling var en individuell process. Säljö, professor i pedagogik vid Göteborgs universitet har skrivit flera böcker om detta. Hans bok *Lärande i praktiken* (2000) beskriver det sociokulturella perspektivets syfte som att det ska vara att analysera lärande, dvs. hur insikter, kunskaper och färdigheter uppstår, utvecklas och bevaras. Han menar att lärandet i sig sker på tre nivåer: individnivå, organisationsnivå och samhällsnivå. Enligt Säljö är hela vår tillvaro sociokulturell till sin natur och att man ska:

...lyfta fram lärande och försöka bidra med en analys av en del av de aktiviteter genom vilka enskilda människor, organisationer och samhället i sin helhet utvecklar och bevarar insikter, kunskaper och färdigheter. Den som tror att denna fråga kommer att leda fram till ett svar som består i att en viss undervisningsmetod är den allra bästa kommer att bli besviken. Frågor om hur kunskaper lever vidare i samhället kan inte reduceras till några enkla handgrepp (Säljö, 2000, s.16).

Säljö analyserar alltså lärande utifrån aktiviteter. Enligt honom är redskap ett nyckelbegrepp när det gäller att förstå hur mänskligt lärande uppstår. För att förstå detta måste man analysera hur människor utvecklar och använder sociokulturella redskap. Redskap är antingen intellektuella (språkliga) eller materiella (artefakter). Säljö menar också att det är viktigt att använda olika teoretiska perspektiv och att de förändras över tid.

Det är genom att anlägga speciella perspektiv på verkligheten – att medvetet förstora eller framhäva vissa komponenter och bortse från andra – som kunskaper och färdigheter växer fram och blir brukbara. Detta innebär att det finns förutsättningar och antaganden bakom allt det vi kallar kunskap. Till och med det vi kallar för fakta, och som framstår som absolut sant, entydigt och bekräftat, visar sig vid närmare betraktande vara beroende av förutsättningar och perspektiv. Historien är full av exempel på hur etablerade sanningar kastas omkull av nya insikter, hur det som tidigare var ställt utom all tvivel (att jorden är platt och universums medelpunkt eller att atomen är materians minsta beståndsdel), så småningom visat sig felaktigt. (Säljö, 2000, s.141)

Den här studien tar alltså avstamp ur det sociokulturella perspektivet genom att formativ bedömning ses som en användning av detta perspektiv. Läraren lär eleven, eleverna lär av varandra och även läraren utvecklas i samspråk med eleverna, då denne behöver anpassa sin undervisning efter elevernas kunskapsnivå.

3 Metod

Innan vi började med undersökningen funderade vi över om hur vi skulle gå tillväga metodiskt. Om vi skulle välja att göra en kvalitativ eller en kvantitativ undersökning, fördelarna och nackdelarna vägdes mot varandra. De fördelar som finns med en kvalitativ undersökning är att de som intervjuas får större möjlighet att utveckla sina svar och det går att få fram information som oväntade. Nackdelen med denna metod är att det är svårt att generalisera dessa svar, att resultaten inte är upprepningsbara. Fördelen med kvantitativ metod är att man får fram mätbara resultat som ger en större tyngd i arbetet och även gör att det är upprepningsbart. Nackdelen med kvantitativ metod är att de är mindre användbara när man vill undersöka något djupare.

Tillslut valde vi att göra en både kvalitativ och kvantitativ undersökning genom att dels använda ett konditionstest med eleverna för att på så vis få fram ett resultat både före och efter undersökningen och sedan jämföra dessa med varandra. Vidare har också intervjuer med eleverna genomförts för att se vad de anser om de olika metoderna. Fokusgruppintervjuer har använts till detta på grund av att det är en metod som fungerar bra för att eleverna då kan diskutera frågor utan att bli påverkade av oss så mycket. Anledningen till att vi valde en kombination av en kvalitativ- och en kvantitativ metod är för att få med olika delar och göra det så tydligt som möjligt. Dels få med mätbara siffror och diagram för att belysa resultatet på konditionstestet på ett överskådligt sätt. Men även för att få med vad elever och lärare genom intervjuer tycker om formativ bedömning och feedback. Fördelen med att använda en kvalitativ metod är att den ger större utrymme för att lämna egna synpunkter och möjlighet för gruppen att ta upp saker som annars kanske inte skulle kommit med i studien, och nackdelen är att det oftast inte går att dra generella slutsatser utifrån svaren, då skulle det ha behövt vara en mycket stor undersökning.

Fördelen med kvantitativ metod är att man får svart på vitt det som undersöks, och siffror att jämföra med, det blir ett tydligt resultat. Nackdelen är att det kan bli lite tråkigt för läsaren att bara se siffror och diagram. Därför valdes en kombination i den här studien.

Deltagarna i studien bestod av två grupper (testgrupp respektive jämförelsegrupp) i årskurs sju. Eleverna är från en högstadieskola, där vårdnadshavare informerades först om den planerade studien under lektionstid och att eleverna i båda grupperna dessutom skulle träna

hemma på egen hand. Fyra elever som frivilligt anmält intresse valdes ut att delta i en fokusgruppintervju. Två elever från testgruppen och två från jämförelsegruppen, varav en pojke och en flicka från varje grupp.

3.1 Urval

Undersökningen utfördes på en högstadieskola i en närförort till Stockholm. Skolan som valdes är en skola där vi tidigare haft Vfu och vi båda känner elever och lärare, vilket gör det enklare att få till undersökningen. Elevgruppen delades in i två grupper med lika många elever i respektive grupp. Enligt läraren har de båda grupperna en relativt jämbördig kunskapsnivå baserat på elevernas betyg. Ett bekvämlighetsurval gjordes när grupperna valdes ut. Enligt Denscombe är ”Bekvämlighetsurval är urval som bygger på forskarens bekvämlighet – de första som finns till hands” (Denscombe, 2009, s.39).

Nackdelen med detta kan vara att det kan ge en oseriös bild av arbetet, eftersom det kan ses som att vi gjort det enkelt och bekvämt för oss, och inte lagt ner tid på att dela in grupperna. Men nackdelen kan även ses som en fördel eftersom gruppindelningen blev enkel.

Eleverna är mellan tretton och fjorton år gamla och har en könsfördelning av 10 pojkar och 14 flickor. Grupperna delades in så att det var fem pojkar och sju flickor i varje grupp. Enligt klassens lärare i idrott och hälsa ska alla elever ligga på en jämgod kunskapsnivå, och det skulle alltså inte spela någon roll hur grupperna såg ut, därför delades grupperna på enklaste sätt in med lika många flickor och pojkar i varje.

3.2 Upplägg och genomförande

Vi har gjort både en kvalitativ och kvantitativ undersökning där två grupper i årskurs sju (en jämförelsegrupp och en testgrupp) har använts och jämfört dessa med varandra.

Vi har genomfört ett Cooper test med bägge grupperna för att få ett startvärde. Sedan har vi fortsatt med löplektioner, under två veckors tid, alltså fyra lektionstillfällen för båda grupperna. Dessa fyra lektioner bestod av två elevledda lektioner och två lärarledda lektioner. De elevledda lektionerna hölls av elever som själva tränar löpning aktivt på fritiden. Olika stationer byggdes upp där eleverna fick träna på olika löptekniker såsom att trycka ifrån med fötterna, andningsteknik, löpsteg, träning, kost och så vidare. Där den ena gruppen, som kallades för testgruppen, fick ständig coachning medan jämförelsegruppen genomförde lektionerna utan coachning. Även två lärarledda lektioner genomfördes utomhus med bland

annat hade intervallträning, backträning och ett distanspass på 5 km, och även här fick testgruppen ständig coachning medan jämförelsegruppen tog sig genom allt helt på egen hand.

Samtliga elever blev även ombudda att träna på egen hand hemma totalt fyra gånger om vardera 30 min och att föra en träningsdagbok där de beskrivit sitt träningspass. Detta så att vi kunnat vara så säkra som möjligt på att alla elever haft precis lika mycket träning.

Den ena gruppen (testgruppen) fick alltså formativ bedömning, det vill säga feedforward och coachning under idrott och hälsa lektionerna. Eleverna fick även tips om hur de kunde lägga upp ett träningsprogram på fritiden, som vi sedan följde upp via deras träningsdagböcker. Den andra gruppen (jämförelsegruppen) fick däremot enbart springa, fick sitt resultat och sedan inget mer förrän nästa Coopertest, som var två veckor senare. De fick alltså ingen coachning på lektionstid, utan fick träna helt på egen hand under lektionerna och hemma. Det blir alltså endast en summativ bedömning, det vill säga sluttiden på konditionstesterna, för jämförelsegruppen.

Undersökningen grundar sig dels i ett konditionstest med eleverna och senare i fokusgrupp intervjuer med elever och lärare. Fokusintervjuer är en kvalitativ forskningsmetod som går ut på att gruppen som intervjuas diskuterar öppet kring ett tema (Bell, 1995). Vid fokusintervjuer används en samtalsledare som styr diskussionen och kommer med följdfrågor, men ska inte styra samtalet. Det är en metod som ofta används vid forskning på grund av att svaren blir mer fria och det blir mer av en diskussion än korta, raka svar på frågor. Det har också fördelen att de som blir intervjuade inte blir påverkade i lika hög grad som de annars skulle kunnat bli, att de svarar som de tror att intervjuaren vill att de ska svara, man undviker ledande frågor och även ja- och nej frågor.

De nackdelar som finns vid datainsamling från intervjuer är att det tar mycket tid att transkribera allt material. Det kan även vara svårt att höra vem som sa vad under intervjun. När det handlar om yngre elever kan det även vara svårt att hålla sig till ämnet, då de kan sväva bort från ämnet om de inte får direkta frågor. De kan även lätt bli påverkade av de starkaste i gruppen och kanske inte vågar säga vad de verkligen tycker.

Våra intervjuer genomfördes i ett klassrum och spelades in med en iPhone 6. Intervjufrågorna återfinns i bilaga 1 och bilaga 2. Samtliga intervjuer har därefter transkriberats och därefter

analyserats. Det transkriberade materialet finns hos författarna, och relevanta delar till denna studie valdes ut för analys.

Efter att eleverna intervjuats så genomfördes även en intervju med de två manliga lärare i idrott och hälsa som är verksamma på skolan och som jobbat ett par år, också utifrån formen av fokusintervju. Resultatet av konditionstesterna och intervjuerna diskuteras därefter i relation till tidigare forskning och utifrån det valda teoretiska perspektivet i diskussionsdelen i uppsatsen.

3.3 Etiska aspekter

Information söktes om forskningsetik via Vetenskapsrådet (2002) som är en webbplats som drivs av Centrum för forsknings & bioetik vid Uppsala universitet tillsammans med Vetenskapsrådet. Våra etiska överväganden, på grund av deras ålder, ledde till att eleverna, som går i årskurs sju (13-14 år), tillfrågades muntligen om de ville delta i studien. Elevernas målsmän tillfrågades också via mail före studiens genomförande. När studien sedan presenterades skulle det inte gå att se vilka det var som deltagit. Studiens syfte beskrevs kort och vad det var för sorts information som skulle inhämtas. Genomförandet av studien beskrevs och exempel gavs på själva genomförandet.

Efter genomförandet av testerna och lektionerna valdes två elever från vardera gruppen ut för att ingå i fokusgruppsintervjun. Lärarna som deltog i studien valdes inte ut, utan var de två idrott och hälsalärare som fanns på skolan. De tillfrågades om de ville delta och båda valde att ställa upp frivilligt.

Studien har levt upp till de etiska förhållningssätten genom att samtliga föreskrivna etiska aspekter har vi tagit hänsyn till. Individskyddskravet inom forskning delas in i fyra kategorier. Den första kategorin är informationskravet som innebär att forskaren skall informera de som berörs av forskningen om den aktuella forskningsuppgiftens syfte (Vetenskapsrådet, 2002). Detta krav uppnådde vi genom att skriva ett mail till samtliga elevers vårdnadshavare med information om studien. Den andra kategorin är samtyckeskravet, vilket innebär att deltagarna har rätt att själva bestämma om de vill delta i studien (Vetenskapsrådet, 2002). Eftersom att det var frivilligt att delta i studien uppnåddes även detta efter samtycke dels från vårdnadshavare, dels från eleven själv samt för de två tillfrågade lärarna. Tredje kategorin utgår från konfidentiella kravet, att uppgifter om alla i en undersökning ingående personer

skall ges största möjliga konfidentialitet och att personuppgifterna skall förvaras på ett sådant sätt att obehöriga inte kan ta del av dem (Vetenskapsrådet, 2002). Vi skyddar deltagarna genom att de är anonyma i arbetet. Inga namn nämns på varken respondenter eller skola. På grund av detta kommer ingen person som ställt upp i studien eller deltagit på intervjuerna kunna fara illa. Den fjärde kategorin är nyttjandekravet, som betyder att de uppgifter som är insamlade om enskilda personer får endast användas för forskningsändamål (Vetenskapsrådet, 2002). Det här uppnås genom att vi enbart har använt de insamlade materialet till i denna studie.

4 Resultat

Resultatredovisningen är organiserad enligt följande, först redovisas resultaten från konditionstestet, därefter redovisas elevintervjuerna och slutligen redovisas lärarintervjuerna. Resultaten analyseras senare under diskussionsavsnittet och jämförs också med tidigare forskning i ämnet och utifrån det valda teoretiska ramverket.

4.1 Resultat från testet

TG: Testgrupp   JG: Jämförelsegrupp
P: Pojkar   F: Flickor

Tabell 1 - presenterar elevernas resultat vid både test 1 och test 2 (i meter), samt skillnaden.

TG	Test1	Test2	Skillnad	JG	Test1	Test2	Skillnad
P1	3060	3420	360	P1	2250	2520	270
P2	2430	2430	0	P2	2070	2070	0
P3	2520	2700	180	P3	2520	2520	0
P4	2070	2160	90	P4	2430	2430	0
P5	2700	3060	360	P5	2430	2430	0
F1	2610	2880	270	F1	2700	2700	0
F2	2160	2250	90	F2	2970	3150	180
F3	2610	2430	-180	F3	2700	2520	-180
F4	2610	2700	90	F4	1890	1530	-360
F5	2610	2700	90	F5	2610	2520	-90
F6	2610	2700	90	F6	2520	2520	0
F7	2700	2790	90	F7	1980	1530	-450

Antal pojkar	5	Antal pojkar	5
Antal flickor	7	Antal flickor	7
Antal elever	12	Antal elever	12

Total skillnad

Testgruppen	Jämförelsegruppen
Pojkar 990	Pojkar 270
Flickor 540	Flickor -900
Alla 1530	Alla -630

Genomsnittskillnad

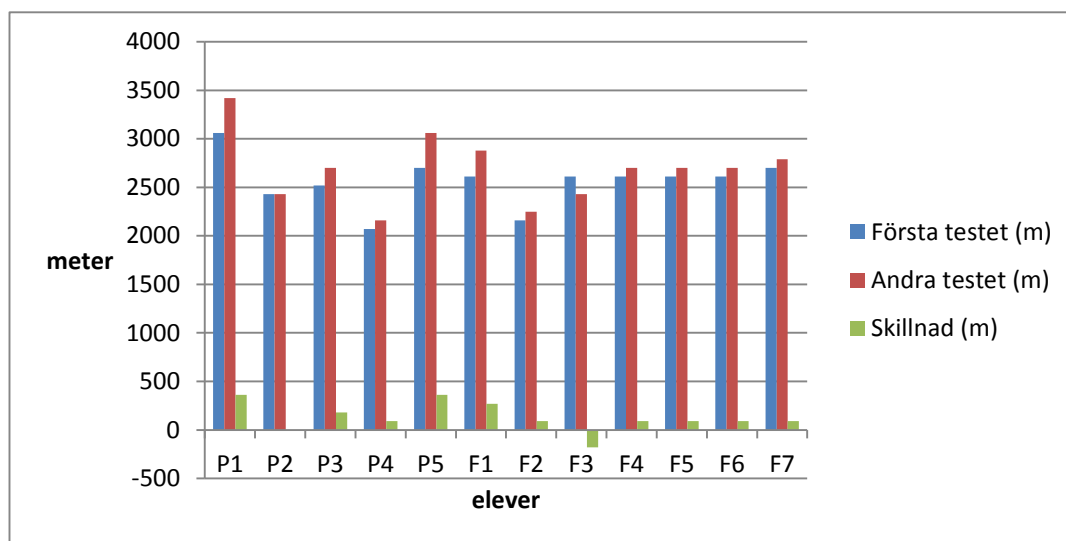
Testgruppen	Jämförelsegruppen
Pojkar 198	Pojkar 54
Flickor 77,14286	Flickor -128,571
Alla 127,5	Alla -52,5

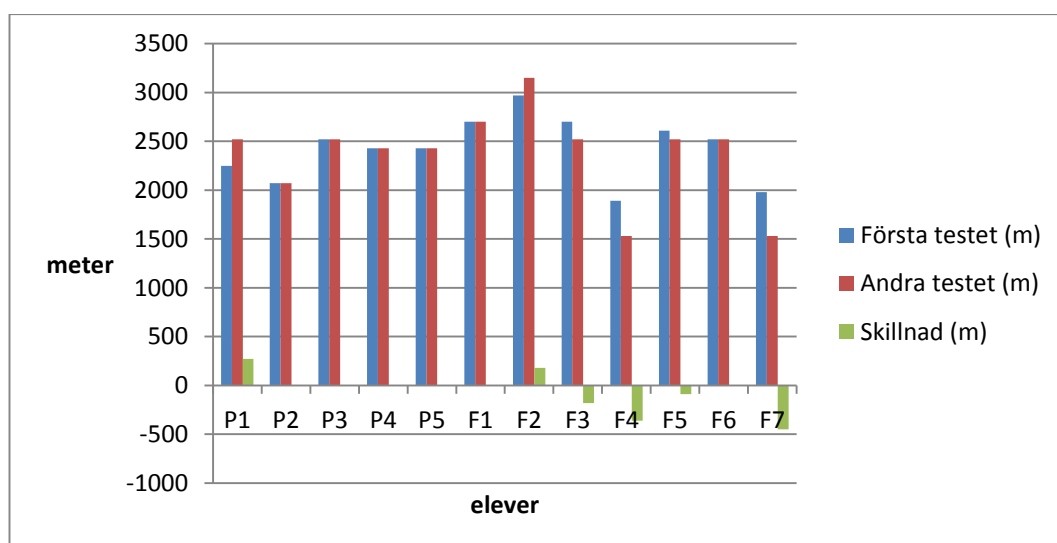
Den totala skillnaden mellan de båda grupperna var en förbättring på 1530 m för testgruppen och en försämring på 630 m för jämförelsegruppen. Samtliga elever utom två förbättrades ur testgruppen medan enbart två elever förbättrades ur jämförelsegruppen.

Genomsnittsskillnaden för testgruppen var en förbättring på 127,5 m och i jämförelsegruppen på 52,5 m.

Tabell 2 – presenterar resultatet för varje enskild elev i testgruppen vid både test 1 och test 2, samt skillnaden.

Tabell 3 – presenterar resultatet för varje enskild elev i jämförelsegruppen vid både test 1 och test 2, samt skillnaden.

Resultaten i föreliggande tabeller har med hjälp av T-test visat att resultaten inte är signifikanta då p-värdet är över 0,05.

4.2 Elevintervjuer

När hela testundersökningen var klar valdes två elever ur varje grupp ut, två pojkar och två flickor, alltså totalt fyra stycken elever som fick sitta ner och diskutera hur det hade känts att få formativ bedömning respektive summativ bedömning. Frågor som tidigare hade valts ut gavs en och en som de sedan fick diskutera fritt.

Första frågan var hur eleverna kände att få coachning resp. att inte få någon coachning alls under löplektionerna. En elev från testgruppen svarade att ”Grejen med löpträningen var ju att man lärde sig om löpning, till exempel uppvärmning och så och hur man ska springa och vad man ska tänka på”. Den andra eleven från testgruppen menade att ”Ja, alltså de här lektionerna var ju väldigt bra för då fick man lära sig om vad man ska tänka på när man typ såhär går ut och springer själv”. De var alltså ganska nöjda med coachningen då de fick lära sig vad som var viktigt att tänka på och utveckla.

Men de tyckte också att det blev lite för mycket att tänka på. ”Men för att det bara blev såhär frustrerande när man skulle tänka, åh öh nu måste man inte springa för snabbt, nu ska man hålla takt, nu måste man öka tempo på slutet och så bara blev det såhär... Konstigt”. Vidare framkom i intervjuerna att ”Nej men i alla fall, det var såhär, för mig, så hittade jag grejer som jag gör när jag är ute och springer vanligt. Jag gillar inte att springa under stress för då blir jag bara irriterad helt enkelt. Så det här Cooper testet var nog inte bra liksom för mig. Så jag kunde inte använda så mycket det jag hörde. Det var typ, man fick lära sig vissa sätt att springa på såhär långt och kort. Alltså, om vi hade varit ute och sprungit själva, då hade alla dom där grejerna hjälpt tror jag”. Resultatet pekar också på att det även fanns vissa nackdelar med mycket coachning under lektionerna. För en del elever blir det helt enkelt för mycket att tänka på och det kunde uppfattas som om det blev rörigt för dem.

En elev från jämförelsegruppen sa att, ”Det var lite tråkigt att bara springa, det fanns liksom inget mål. Vi bara sprang ett par lektioner och gjorde två tester. Det var inte så kul”. Här framkommer det att eleverna som inte får någon coachning tappas motivation, då de inte ser

något mål eller mening med uppgiften. Detta skulle kunna vara en anledning till att resultatet inte heller blir bättre för den här gruppen, eftersom de saknar motivation.

Vi frågade jämförelsegruppen varför de trodde att det gick lika bra eller sämre andra gången när konditionstestet genomfördes. ”Det var faktiskt riktigt tråkigt att springa, jag gillar inte det i vanliga fall. Jag förstår inte varför vi skulle göra det”. Uttalandet visar att eleverna som inte blir coachade inte ser syftet med uppgiften och resultatet blir bristande motivation, vilket i sin tur leder till att de inte förbättras i samma utsträckning som hos testgruppen.

Sista frågan var vilken av metoderna eleverna helst skulle föredra, att få feedforward under lektionerna eller att inte få det. Alla elever var överens om att feedforward gynnar dem bäst. ”Även fast det var mycket att tänka på, så blir det roligare när man har något att tänka på än inget alls”, menar testgruppens elever.

4.3 Lärarintervjuer

En gemensam intervju genomfördes med två manliga lärare i 35- respektive 25-årsåldern.

Frågan som var i fokus i inledningen handlade om lärarna arbetar med formativ bedömning och på vilket sätt. Båda lärarna försöker jobba så mycket de kan med formativ bedömning, men är överens om att det kan vara lite knepigare under idrott och hälsa-lektionerna än om man jämför med deras andra undervisningsämne där de är i ett klassrum. Muntlig formativ bedömning ges i större utsträckning inom idrott och hälsa och mer skriftlig formativ bedömning ges i klassrummet när de undervisar sitt andra ämne. Anledningen till detta är att under idrott och hälsa-lektionerna så vill man vara med och se eleverna hela tiden och kontrollera dem på ett annat sätt än i klassrummet. Där kan man ge eleverna en uppgift och prata enskilt med andra under tiden, något som är mycket svårare i idrotten bland annat ur ett säkerhetsperspektiv. ”På ett sätt är det lite svårare att arbeta med det under idrotten, för du har 25-30 elever i en hall, och då är det svårt att hinna prata med alla eftersom man måste hålla koll på en massa saker, bland annat säkerheten. Till skillnad från ett klassrum där alla bara sitter ner och får en dialog på ett annat sätt.”

Den andra läraren håller med och säger ”Det blir mycket stim omkring, att det är mycket yttre faktorer att ta hänsyn till. Sen kan det vara lite svårt, men om man lägger upp undervisningen,

som nu har jag haft handbollsperiod här och då har jag kört med att de har till exempel övat mycket nu på kast och då går jag runt mycket och kontrollerar så de får till bra kast så de kan köra mer individuellt. Och det är det formativa man kan göra i idrott. Det är bra att man gör folk medvetna om vad de behöver jobba mot så det blir liksom lite mer framåtsyftande och inte bara för tillfället”.

Följande frågeområde handlade om hur lärarna arbetar med summativ bedömning samt om de kombinerar formativ och summativ bedömning i sin undervisning.

Den ena läraren säger att han tillsammans med eleverna gör en avstämning på slutet av terminen, då de sitter och går genom hur terminen varit. Detta är den summativa bedömningen. Sedan går man vidare och pratar om nästkommande termin och vad som kan och hur det bör förbättras, vilket då blir den formativa bedömningen. Den andre läraren påpekar att det är fördel med teoretiska ämnen eftersom man där oftare har mer konkret material att ge, som exempelvis att be eleven räcka upp handen, för att på så vis visa att man är aktiv under lektionerna. ”I idrotten får man försöka pusha på ett annat vis. Sen har man ju ofta större klasser också, så att folk kan glida mellan så det kan vara svårt att se de här små detaljerna”. Detta är alltså en problematik med idrott.

Vidare framkommer att lärarna tycker att det är viktigt att eleverna förstår och kan tolka kriterierna, så de vet vad de ska kunna och prestera för att erhålla ett visst betyg. Läraren har utarbetade matriser som han kan visa varje enskild elev och peka på var eleven ligger. Ligger en elev på ett E kan denne kanske komma upp till ett D eller C den här terminen om eleven gör det som läraren säger att han eller hon behöver förbättra eller utveckla. Läraren menar att man ska försöka vara så konkret som möjligt och även kunna koppla till kriterierna och kursplanen i idrott och hälsa så det blir tydligt för eleverna vilka kunskapskrav som krävs för ett visst betyg.

Den andre läraren framhåller att, ”Jag tycker att man måste använda en kombination av summativ och formativ också. Att även om man har fått ett A så måste man kunna sträva vidare. Annars stagnerar hela lärandet”.

Avslutningsvis diskuteras om lärarna uppfattar om något av arbetssätten förbättrar elevens resultat. Båda lärarna anser att formativ bedömning ligger i tiden och de har haft mycket

arbetslagsmöten och föreläsningar om hur man använder formativ bedömning i undervisningen. ”Jag har nästan alltid jobbat med formativ bedömning och jag tycker att jag ser bra resultat. Med en kombination då av formativ och summativ. Så man får inte glömma bort den summativa bedömningen heller”. Den andra läraren håller med och säger ”Absolut, och det är så jag känner också. Jag har bara jobbat i två månader nu och inte direkt hållit på med någon bedömning i den utsträckningen så det är lika bra att hoppa på tåget direkt och få med sig detta. För det är här forskningen ligger och det gäller att vara med i tiden. Så ja, enligt forskningen så ska det ju fungera bra och det är väl skönt för folk att veta att de kan sträva framåt så att ett A inte bara blir en summativ bedömning, utan att det finns saker att jobba sig fram mot”.

4.4 Resultatsammanfattning

Resultaten i den här studien visar att formativ bedömning påverkar elevers lärande positivt. Det visar även att eleverna föredrar att bli bedömda och coachade kontinuerligt under processens gång, det vill säga formativ bedömning. Även lärarna föredrar detta arbetssätt. Så även om det här är en liten studie med relativt få deltagare så svarar den upp till samma slutsatser som tidigare mer djupgående forskning visar, att formativ bedömning fungerar bra, även inom idrott och hälsa undervisningen. Resultatet för löptestet visade dock inte på något statistiskt samband.

5 Diskussion

Syftet med studien är att undersöka om formativ bedömning visar sig i elevernas resultat vid mätning av konditionstest. Tidigare forskning av Hattie, & Timperly, (2007) och Tunstall, & Gipps, (1996) samt Skolverket (Lgr11) visar att resultaten förbättras om eleven får så kallad feedforward och utvecklas mer än om ingen feedforward ges. Frågeställningarna var; Gör formativ bedömning att resultatet i Coopertestet förbättras? Hur ser lärare och elever på formativ bedömning?

En förbättring kunde ses i Coopertest bland testgruppen som hade formativ bedömning, där 10 av 12 fick ett bättre resultat vid testtillfälle 2 i jämförelse med testtillfälle 1. Intervjuerna med eleverna visar att de fick mycket att tänka på när de fick coaching och feedforward, men det är ändå något som de hellre föredrar än ingenting alls. En tanke kring det kan vara att

eleverna helt enkelt har svårigheter i att sälla bort vilka tekniker de vill fokusera på och att de fokuserar på allt samtidigt. Men både lärare och elever var överens om att det bästa är att få kommentarer som följs upp, och lärarna tryckte även på att det ena inte utesluter det andra – utan summativ bedömning är givetvis också viktig.

Studien utgår ifrån ett sociokulturellt perspektiv, att eleverna inte lär sig individuellt utan i sociala sammanhang, genom lärarrespons och kamratbedömningar med fokus på *vad* de lär sig och inte *om* de lär sig (Säljö 2000 s.16). Resultaten från den här studien kopplas samman med det sociokulturella perspektivet genom att studien dels har fokuserat på resultatet i Coopertestet, där den ena gruppen, testgruppen, har ökat sin prestation något mer än jämförelsegruppen. Testgruppen fick ju också lärarrespons, vilket jämförelsegruppen inte fick. Man kan också se detta i resultatet från elev- och lärarintervjuerna, att lärarna tror på lärarrespons och att elever även kan lära sig av varandra, i ett socialt samspel, något som även eleverna som blev intervjuade höll med om.

Eftersom det i läroplanerna tydligt står vad eleverna ska lära sig är det upp till lärarna att se till att eleverna lär sig detta och att även ta reda på om de har nått upp till målen (Lgr11). Alltså genom en summativ bedömning vid terminens slut. Det som dock leder fram till den summativa slutbedömningen är genom den formativa bedömningen som läraren, och i vissa fall eleverna, ger på vägen dit.

Eleverna har fått, förutom lektioner inom löpteknik, även lektioner av sina egna klasskamrater som just tränar löpning på sin fritid. Detta innebär att de har blivit bedömda av sina egna klasskamrater och fått hjälpas åt att hitta olika metoder som fungerar bäst för dem. I jämförelsegruppen där ingen formativ bedömning från lärarnas sida skedde alls, hjälptes eleverna åt extra mycket för att hitta de tekniker som passar dem bäst. Men då det enbart var två i den gruppen som förbättrade sina resultat kan det vara ett tecken på att en kombination av lärarrespons och kamratbedömning är det optimala.

Enligt Korp (2003) är det lärarens uppgift att identifiera var eleven befinner sig kunskapsmässigt, för att sedan kunna hjälpa eleven och utmana för att kunna nå uppsatta mål. Under lektionerna har varje elev följts upp och getts individuell bedömning, hjälp och stöd för att se ifall det sker någon förändring vid test nummer två. Vygotskij (1986) menar att ett barn som arbetar på egen hand kan nå en viss kunskap, och just under idrott och hälsa-lektionerna

kan eleverna många gånger få arbeta på egen hand, eftersom idrottsläraren har mycket annat att ta hänsyn till, såsom säkerhetsaspekter, vilket leder till att mindre fokus läggs på att hjälpa eleverna att utvecklas. Med hjälp av handledning av en vuxen kan eleven nå ännu längre. I denna studie visar vi i likhet med Korp (2003) att elever som erhåller handledning och formativ bedömning har hjälpt eleverna att utvecklas och prestera.

Eleverna har getts tillfälle att göra två tester, varav de elever som ingick i testgruppen har fått feedback efter test 1 för att underlätta och stödja deras lärande. Feedbacken har varit som Jönsson (2008) påtalar beskrivande för att främja inläringen. Hägg och Kuoppa (2009 s.8-49) skriver att man inte ska ge eleverna för mycket feedback samtidigt eftersom det kan bli för mycket för eleverna att hantera, vilket vi också framkom i vår studie via elevintervjuerna.

5.1 Metodkritik

I denna studie har både kvantitativ och kvalitativ metod används. Studien är relativt liten, endast 24 elever genomförde testet vilket betyder att man inte kan dra alltför stora slutsatser av resultatet. Resultatet kan också bero på bland annat dagsformen hos eleverna och tidpunkt för testet. Det första testet gjordes den sista lektionen på dagen för de bägge grupperna, medan det andra testtillfället gjordes tidigare på dagen, vilket kan innebära att eleverna var piggare den andra gången och det kan ha påverkat resultatet. Vid intervjuerna kan eleverna eventuellt ha blivit påverkade att svara på ett visst sätt, det vill säga att de kan ha svarat som de trodde att vi ville att de skulle svara, även om vi undvek ledande frågor.

Det första problemet vi kan komma på är ifall vissa elever tränar hemma mer än andra. För att undvika detta bad vi eleverna springa 30 min två gånger i veckan, alltså totalt fyra gånger, oavsett grupp, så alla har haft lika mycket löpträning på egen hand. Vi har även bett dem föra träningsdagbok som ena gruppen fick coachning på, där de fick använda sig av Borgskalan för att på så vis vara så säkra vi kan bli på att de faktiskt har tränat hemma. Ett annat problem som kunde uppstå är vädret, om det skulle vara strålande sol en av dagarna och regn och blask en annan dag. Nu var det grått väder med uppehåll och ungefär 10 grader ute vid båda testtillfällena. Ytterligare ett problem är dagsformen, som spelar en stor roll. Har eleverna ätit ordentligt, sovit ordentligt, inga andra saker som tynger, orkar de prestera, osv?

5.2 Slutsatser

Slutsatserna som kan dras av den här studien är att formativ bedömning har en positiv påverkan på elevernas resultat i idrott och hälsa. I det här fallet användes Coopertestet som en måttstock på konditionsstatus. Trots att det blev mycket coachning under löplektionerna var eleverna överens om att de ändå hellre har saker att tänka på än ingenting alls. De tyckte överlag att coachningen och feedforwarden var bra, men att de blev stressade av att veta att de skulle behöva springa på tid under ett senare test. Resultaten från Coopertestet, visar att nästan alla elever som fick feedforward gjorde en prestationsförbättring vid testtillfälle 2, medan eleverna i den jämförelsegruppen nästan alla fick en försämring. Anledningen till detta kan vara att många elever tappade motivation när de inte visste vad de strävade mot. Lärarna menar att formativ bedömning är en bra undervisningsmetod och ligger i tiden samt är något som de på skolan jobbar mycket med och har haft många föreläsningar om. De arbetar mycket med formativ bedömning, men även med summativ i form av direkta betyg på de olika momenten som eleverna utfört, men att de alltid även får kommentarer på hur och vad som behövs göras för en förbättring och ett högre betyg. Även Skolverket (2010) menar att man ska arbeta formativt men att det inte utesluter att man också arbetar summativt. Slutligen är det upp till läraren att hitta en kombinerande metod som fungerar bäst för denne och eleverna. Studien är dock inte statistiskt säkerställd, utan skulle antagligen behöva göras i större omfattning med fler deltagare för att kunna säkerställa resultaten. Det skulle vara intressant att bygga vidare på den här studien och göra en större undersökning med fler deltagare och under en längre period.

6. Käll- och litteraturförteckning

Andersson, Håkan. (2010). *Skriftliga omdömen – klara besked?* Pedagogiska rapporter från Pedagogiska institutionen Umeå Universitet Nr 81.

Bell, Judith. (1995). *Introduktion till forskningsmetodik* Lund: Studentlitteratur.

Biber, Douglas, Nekrasova, Tatiana & Horn, Brad. (2011). *The Effectiveness of Feedback for L1-English and L2-Writing Development: A Meta-Analysis* Northern Arizona University.

Butler, Ruth. (1988). *Enhancing and undermining intrinsic motivation: The effects of task-involving and ego-involving evaluation of interest and performance*. Hebrew University of Jerusalem.

Denscombe, Martyn. (2009). *Forskningshandboken – för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. Lund: Studentlitteratur .

Hattie, John & Timperly, Helen (2007). *The power of feedback* . Auckland: University of Auckland.

Hägg, Kerstin & Kuoppa, Svea Maria. (2009). *Professionell vägledning – Med samtal som redskap*. Lund: Studentlitteratur.

Jönsson, Anders. (2008). *Educative assessment for/of teacher competency – A study of assessment and learning in the "Interactive examination" for student teachers*. Malmö: Malmö Universitet.

Korp, Helena. (2003). *Kunskapsbedömning – Hur, vad och varför* Stockholm: Fritzes.

Lundahl, Christian & Folke-Fichtelius, Maria. (2010). *Bedömning i och av skolan – praktik, principer, politik*. Lund: Studentlitteratur.

Redelius, Karin (2007). "Betygsättning i idrott och hälsa - en didaktisk utmaning med pedagogiska konsekvenser". I: *Idrottsdidaktiska utmaningar*, red Håkan Larsson & Jane Meckbach. Stockholm: Liber, s. 217-232

Skolverket. (2011). *Kunskapsbedömning i skolan – Praxis, begrepp, problem och möjligheter*. Stockholm: Fritzes.

Skolverket (2010). *Formativ bedömning – Bedömning för lärande*. Stockholm: Fritzes.

Skolverket. (2011) *Lgr-11*

Skolverket (2011). *Planering och genomförande av undervisningen: för grundskolan, grundsärskolan, specialskolan och sameskolan*. Stockholm: Fritzes

Säljö, Roger. (2000). *Lärande i praktiken*. Stockholm: Prisma.

Terence J. Crooks (årtal). "The Impact of Classroom Evaluation Practices on Students Source", *Review of Educational Research*, Vol. 58, No. 4, pp. 438-481

Tunstall, Pat, & Gipps, Caroline, (1996). "Teacher feedback to young children in formative assessment: A typology", *British Educational Research Journal*, Vol. 22, No. 4

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Vetenskapsrådet 15/12-14,
<http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>

Bilagor

Bilaga 1

Intervjufrågor till eleverna:

Hur kändes det att få feedforward på löpningen?

Hur kändes det att inte få det?

Vad tror ni att det beror på att ni sprang bättre andra gången?

Vad tror ni att det beror på att det gick lika bra eller sämre andra gången?

Vilket av metoderna skulle ni föredra om ni fick välja?

Bilaga 2

Intervjufrågor till lärarna:

Arbetar ni med formativ bedömning?

I så fall på vilket sätt?

Arbetar ni summativt?

Använder ni en kombination av formativ och summativ bedömning?

Har ni sett förbättrade resultat av något av arbetssätt?

Bilaga 3

Litteratursökning

Syfte och frågeställningar: Syftet med studien är att undersöka om formativ bedömning visar sig i elevernas resultat vid mätning av konditionstest. Våra frågeställningar var:
Gör formativ bedömning att resultatet i Coopertestet förbättras? Hur ser lärare och elever på formativ bedömning?

Vilka sökord har du använt?

Formativ bedömning, Coopertest, Grundskola, Idrott och hälsa

Var har du sökt?

Swepub, Diva, Jstore

Sökningar som gav relevant resultat

Swepub: ”Formativ bedömning” ”Idrott och hälsa” Gav inga träffar när de kombinerades. Däremot hittade vi 27 stycken artiklar när v enbart sökte på ”Formativ bedömning”

Kommentarer

”Formativ bedömning” kombinerat med orden ”Idrott och hälsa” och ”Grundskola” gav inga träffar i de olika databaserna. När vi sökte på enbart formativ bedömning fick vi däremot upp 27 träffar i Swepub. Vi utgick därifrån och hittade artiklar vi har haft användning av i det här arbetet. Sedan har vi använt litteraturlistor från de olika artiklarna och kommit vidare därifrån. Även vår handledare har varit till hjälp här när vi kört fast.

